


## Likvideringen av NS-lensmannen i Eidanger

 I.C. Stridsklevs innlegg i PD 22. desember, inneholder flere antydninger i omstendighetene omkring likvideringen av NS-lensmannen i Eidanger, N.J.F. Røring, våren 1945, som jeg har lyst til å kommentere med følgende opplysninger:

Den nevnte morgenen, 7. april, var altså Røring på vei til lensmannskontoret sammen med sin lensmannsfullmektig. Da fullmektigen hadde glemt noe, snudde han og syklet hjem for å hente dette. Like etter, ved brua over jernbanen like sør for kirken, ble Røring møtt av tre personer, to lokale og en tilreisende, «Karsten Johansen». «Johansen» skjøt Røring i magen og deretter i hodet. Før de forsvant plasserte de patronhylser av to forskjellige kaliber rundt liket.

Gjerningsmannen, «Karsten Johansen», var løytnant i



Per Chr.  
Nagell  
Svendsen

våpenkurs i distriktet og etter likvidasjonen reiste han til Bamble for å drive våpeninstruksjon.

Likvideringen av Røring ble beordret av ledelsen i D-17. De mente at Røring satt inne med lister både over Milorg-celler og våpenlagre i distriktet, og det var av frykt for at disse skulle bli overlevert til tyskerne at likvidasjonen ble sett på som nødvendig. (Kilde: Ingvar Skobba: Krigen i Telemark 1940-45).

Det hører med til historien at en lensmannsbetjent umiddel-

Linge-kompagniet. Han var sammen med en annen instruktør og diverse utstyr pluss mat, blitt sluppet ned over området nyttårsnatta 1944/45. «Johansen» deltok i flere

bart etter likvideringen, fjernet de sensitive listene fra lensmannskontoret.


Det er blitt stilt spørsmål om likvidasjonen var nødvendig for det kjennes ikke til at Røring hadde utpekt seg som spesielt farlig med tanke på angiveri og massearrestasjon. Men situasjonen var svært usikker her i landet, selv etter at tyskerne hadde tappt krigen på kontinentet. Det ble spekulert i om Norge kom til å bli den siste «krigsskueplassen i Europa».

For å understreke usikkerheten som rådet, kan det vises til en melding som Hjemmefronten sendte ut den 30. mars 1945: «Operasjoner i stor stil med full bistand av Wehrmacht må ventes mot Milorg i Vestfold, Telemark, Buskerud, Østfold og Oppland. Vær på vakt!».

Det var sannsynligvis denne frykten som ble Rørings bane.

Per Chr. Nagell Svendsen

## Lensmann Røring, den svakeste Sikkerhetspolitiet hadde!

 Det er med tilfredsstillelse at en nå får en bekreftelse på at tidligere lensmann Røring hadde sine forbindelser til det tyske Sikkerhetspolitiet i Larvik.

Når I.C. Stridsklev forteller oss i sitt innlegg i PD 11.12.99: at Sikkerhetspolitiet i Larvik uttalte: «Han var en av de svakeste de hadde», så bekrefter hun dermed at «De» det vil si, Sikkerhetspolitiet i Larvik, hadde Røring som en av sine. Selv om Sikkerhetspolitiet ifølge Stridsklev betegner Lensmann Røring som «En av de svakeste de hadde», så hadde de ham. Og når de hadde ham så betyr det vel på det språket at han var en informant som også i sin svakhet var i stand til å yte noen av de tjenester som

Sikkerhetspolitiet forventet av en offentlig tjenestemann som hadde stilt seg på deres siden, det vil si i kampen mot 98 prosent av den norske befolkning.

Da er det vel, til tross for I.C. Stridsklevs mange innspill for å uskyldiggjøre Røring, og å mistenkeliggjøre alle som kjempet mot tyskerne og nazismen i Norge, nå formulerer seg slik at det blir bekreftet at også han hadde sine forbindelser til det tyske sikkerhetspoliti, skulle det vel ikke være noen grunn til å tvile på at han utgjorde en stor sikkerhetsrisiko for motstandskampen, med de følger dette fikk for ham.

Bjarne Johansen

**serbrev**  
serbrevspalte er åpen for alle

**Millennium  
dekastikon**

Stormende kjærlighet  
- og brennende hat  
i tusenårstrikets verdensstar